
POSIDÓ
Llibre II · Senyor de les Profunditats

ACTE I — L'HORITZÓ SALVATGE

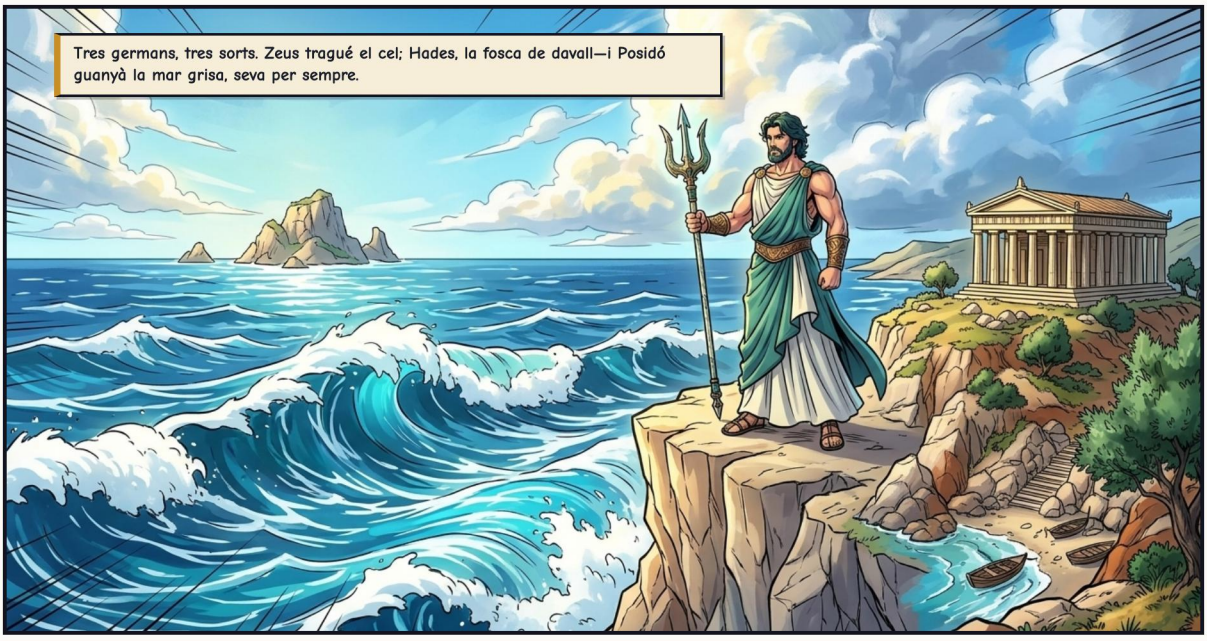

BUUUM!!

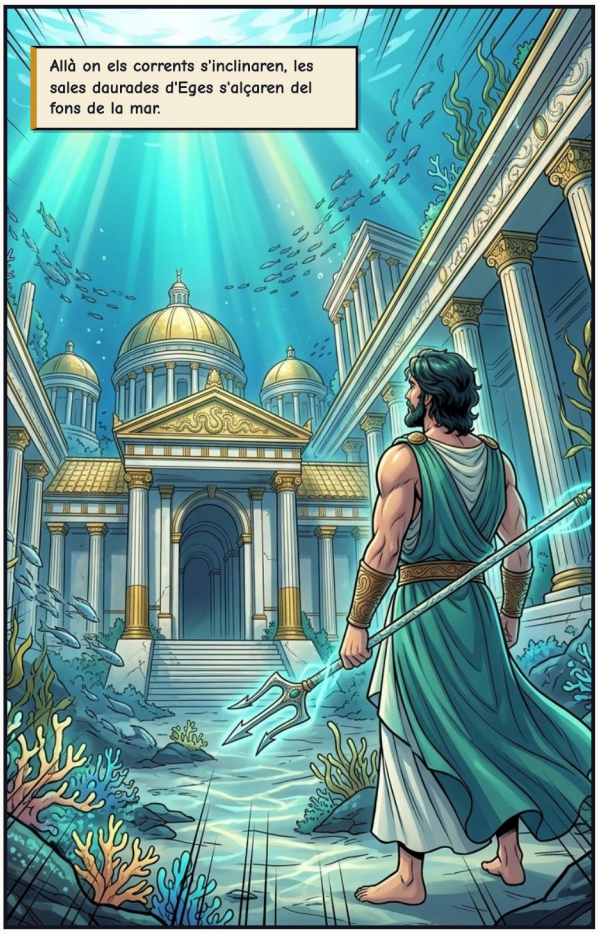
Allà on els corrents s'inclinaren, les sales daurades d'Eges s'alçaren del fons de la mar.

Un palau de perla i d'or... però fins i tot la mar pareix callada tota sola.

Fins que veié Amfitrite, la filla gran del Vell de la Mar.

ACTE II — LA REINA DE LA MAREA

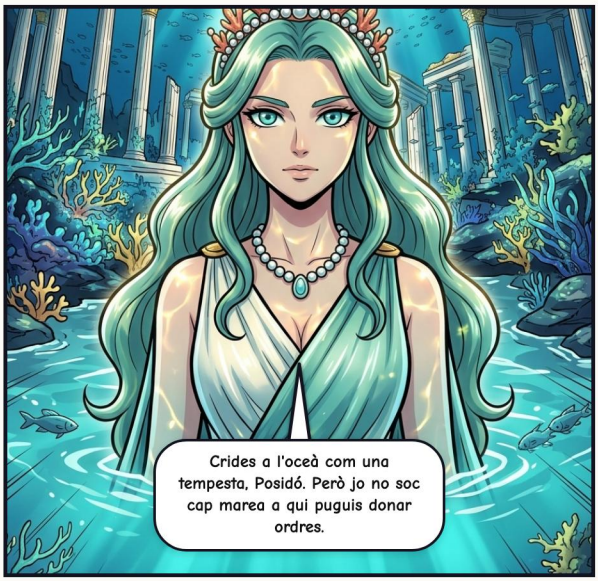

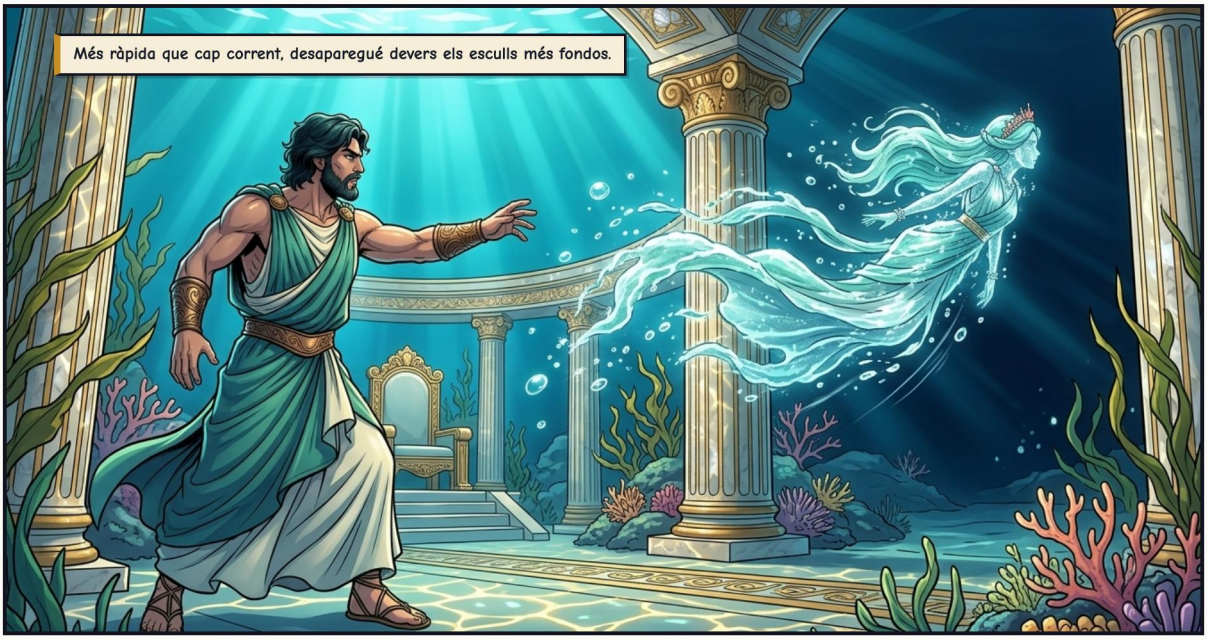

Al fons de les fosses de ponent, Delfí la trobà: no amb força, sinó amb paciència.

Un déu de les tempestes que sap abaixar la veu? Potser Eges mereix una segona mirada.

No davall la meva corona, Amfitrite. Al costat seu—com a Reina de totes les mars.

En agraïment, Posidó posà la imatge del dofí entre les estrelles—on els mariners encara segueixen la seva llum.

ACTE III — NASCUT DE L'ESCUMA

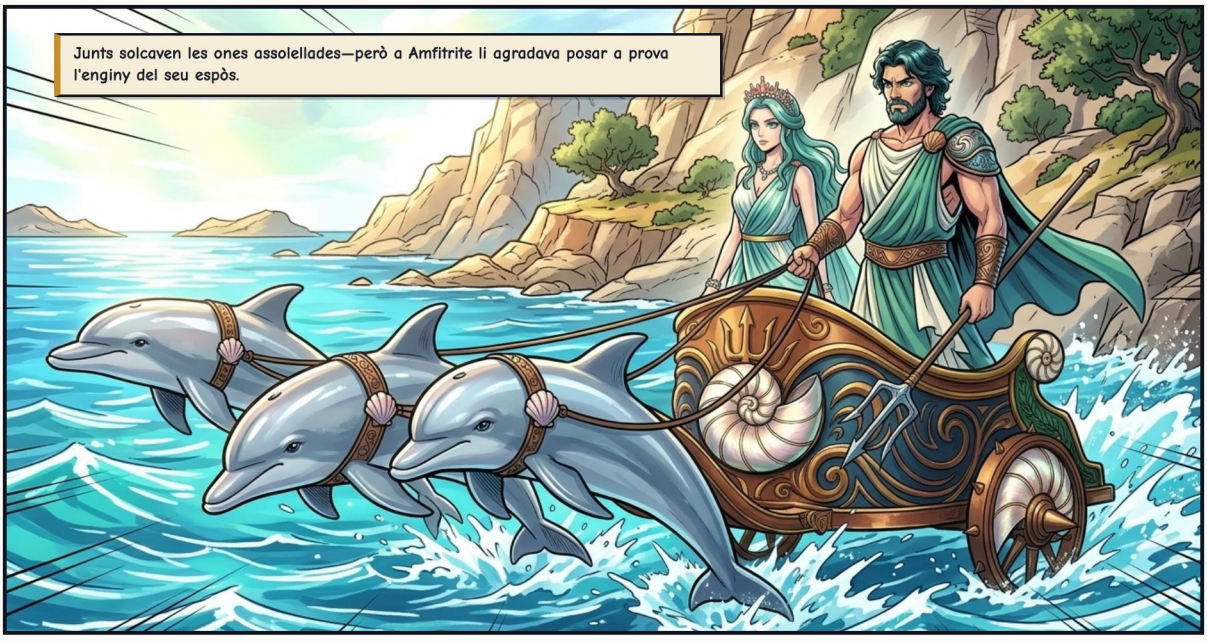

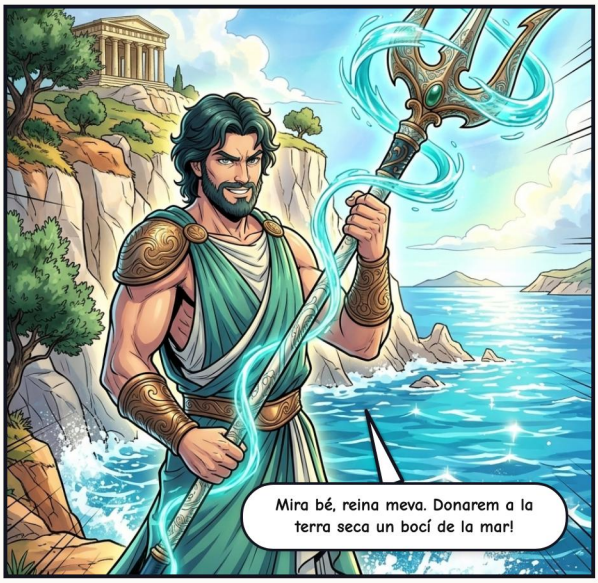

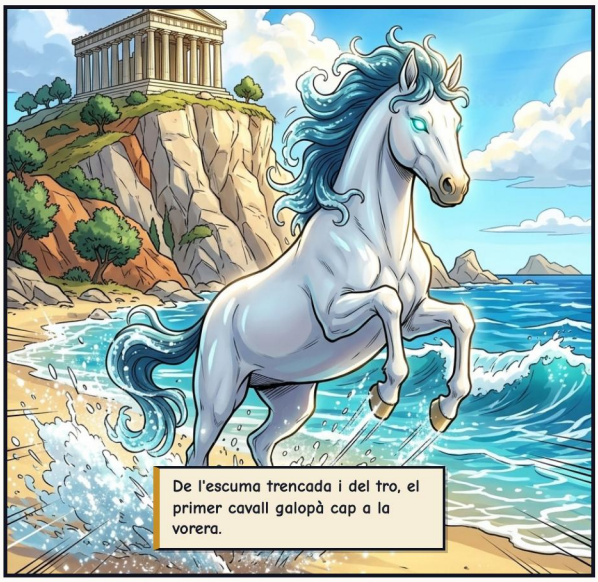

Veloç com el vent, indòmit com la marea: els mortals sempre coneixerien el cavall com el do de Posidó.

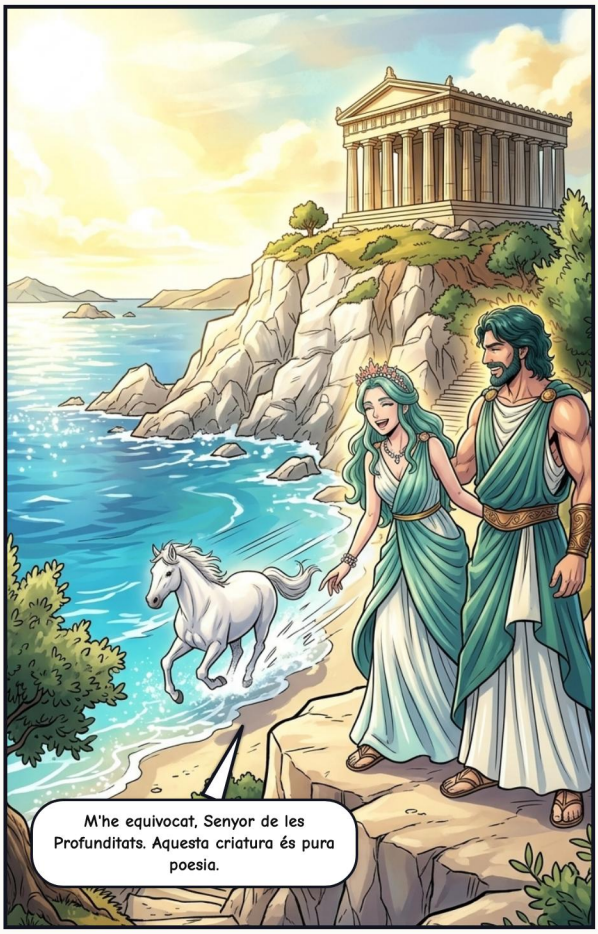
M'he equivocat, Senyor de les Profunditats. Aquesta criatura és pura poesia.

Però la pau damunt les ones poques vegades dura quan l'Olimp crida.

Una ciutat mortal novella a la costa de l'Àtica, i cerca un déu patró? Aquesta joia és de la mar!

ACTE IV — LA CIUTAT DEL TURÓ

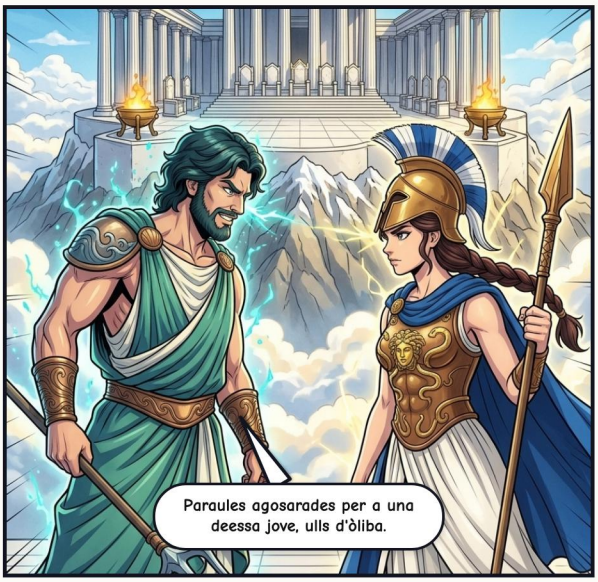

A mitjan dia, la gent de l'Àtica s'aplegà dalt de la seva acròpolis de roca.

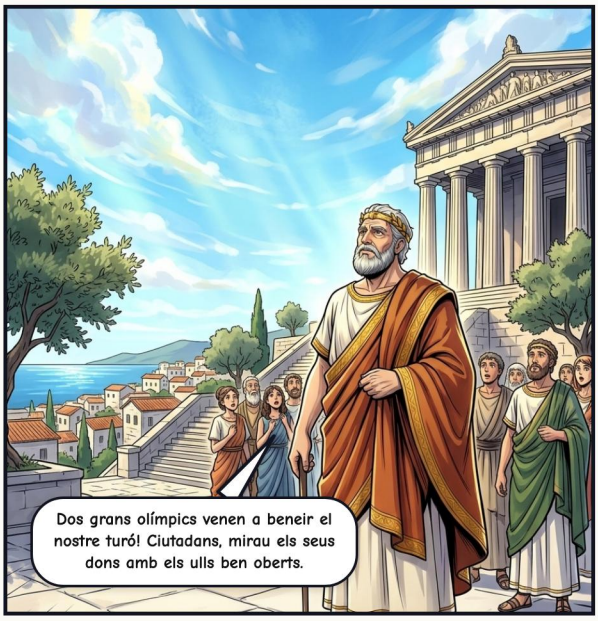
Dos grans olímpics venen a beneir el nostre turó! Ciutadans, mirau els seus dons amb els ulls ben oberts.

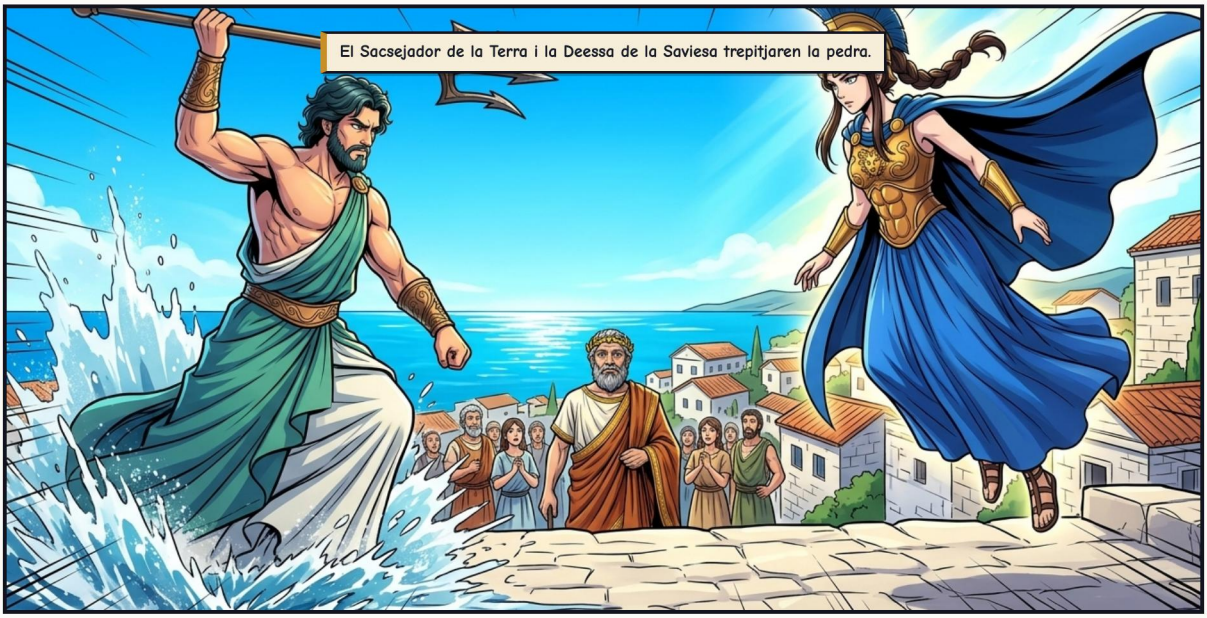
El Sacsejador de la Terra i la Deessa de la Saviesa trepitjaren la pedra.

L'edat abans que la joventut, oncle. Mostra als nostres amfitrions què pot oferir la mar.

Amb molt de gust! Feis-vos enrere, mortals: sentiu el poder de les profunditats!

CRAA-
CUUUM!!

De la pedra seca de la muntanya, una font impetuosa brollà davall el sol de la Mediterrània.
Una font viva damunt la vostra roca seca! Amb la meva benedicció, les vostres naus dominaran totes les ones i rutes!
La gentada aclamà... fins que el rei Cècrops tastà l'aigua.
Aix... és aigua salada! Salmorra amarga de la mar! La nostra gent no pot beure això damunt un turó sec!
Bé... clar que és salada! Soc el Déu de la Mar, no una nimfa de riu! És un símbol de poder naval!
El poder sense sustent mata de fam una ciutat. Permeteu-me oferir-vos qualque cosa que duri.

BRIIIII...

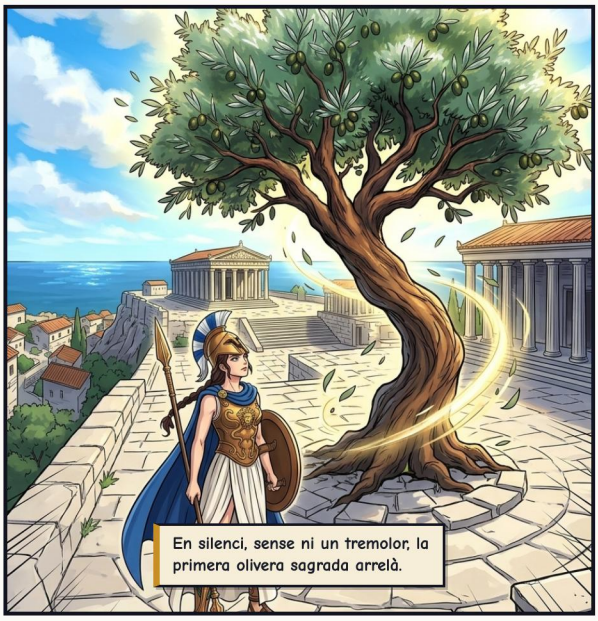
En silenci, sense ni un tremolor, la primera olivera sagrada arrelà.

Ombra contra el sol d'estiu. Fusta per a les cases. Fruit per als vostres fills, i oli per il·luminar les vostres nits.

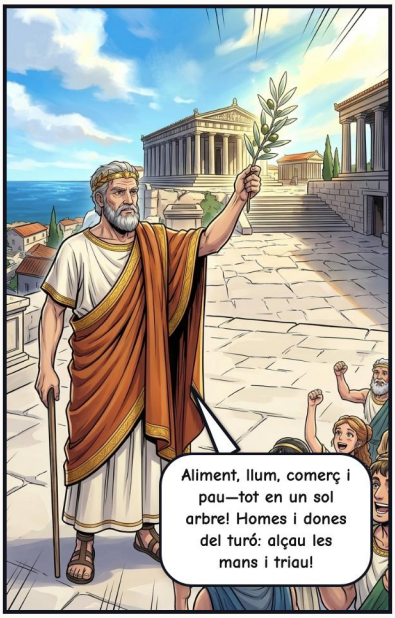
Aliment, llum, comerç i pau—tot en un sol arbre! Homes i dones del turó: alçau les mans i triau!

Estan triant un brot per damunt del poder de la mar...?

Tots els homes votaren per la mar. Totes les dones votaren per l'olivera. Les dones eren una més.
LA CIUTAT TRIA LA SAVIESA! D'AVUI ENDAVANT, SOM ATENES!

ACTE V – LA IRA DEL SACSEJADOR

RUUUGIT!!
La fúria topà amb l'estratègia a la vorera del penya-segat.

Nega les seves costes, Posidó, i donaràs la raó a la seva por. Perdona'ls—i mira què construiran per a tu.

Parla clar, Atena. Per què hauria de perdonar la mar una ciutat que trià l'olivera?

La meva olivera els nodreix a terra—però el seu destí és damunt les teves ones. Les seves flotes navegaran beneïdes per tu.

I a Súnion, el cap més alt de l'Àtica, alçaran més amunt les columnes del teu temple—per a tu, primer que ningú.

Durant un batec sense alè, tot l'Egeu va quedar en suspens.

Ha! Ben bé ets filla de Zeus—esmolada com un escull.

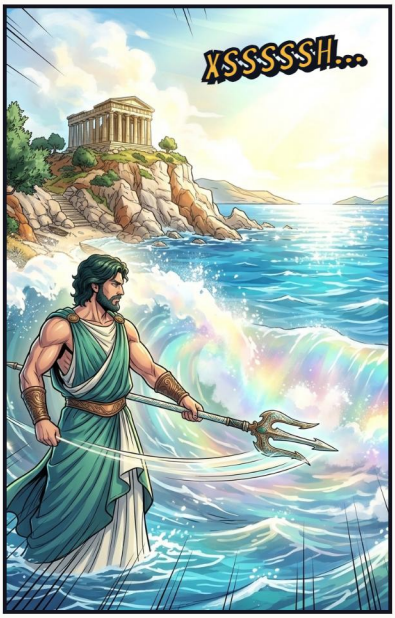
XSSSSSH...

Queda't el teu turó, ulls d'òliba. Però que els seus capitans no oblidin mai quina aigua els sosté.

Ho recordaran, Senyor de les Profunditats. Tota travessia començarà amb el teu nom.

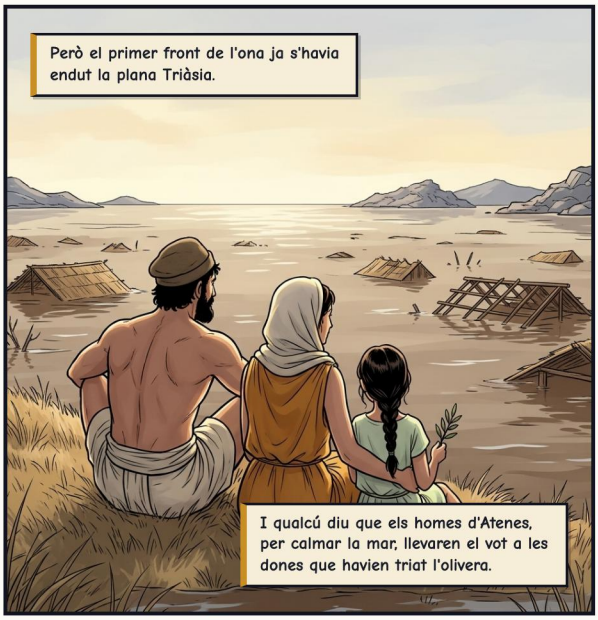
Però el primer front de l'ona ja s'havia endut la plana Triàsia.
I qualcú diu que els homes d'Atenes, per calmar la mar, llevaren el vot a les dones que havien triat l'olivera.

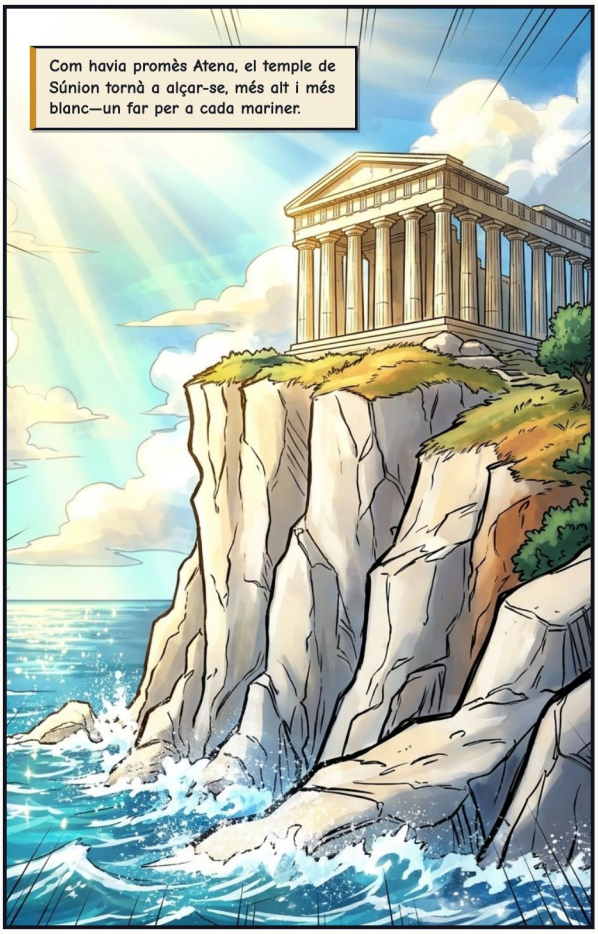
Com havia promès Atena, el temple de Súnion tornà a alçar-se, més alt i més blanc—un far per a cada mariner.

I per tot l'Egeu, les quilles ateneses solcaven les ones: sàvies a terra, intrèpides a la mar.

Així que la nostra neboda astuta guanyà el turó… i així i tot t'ha donat tota la flota?

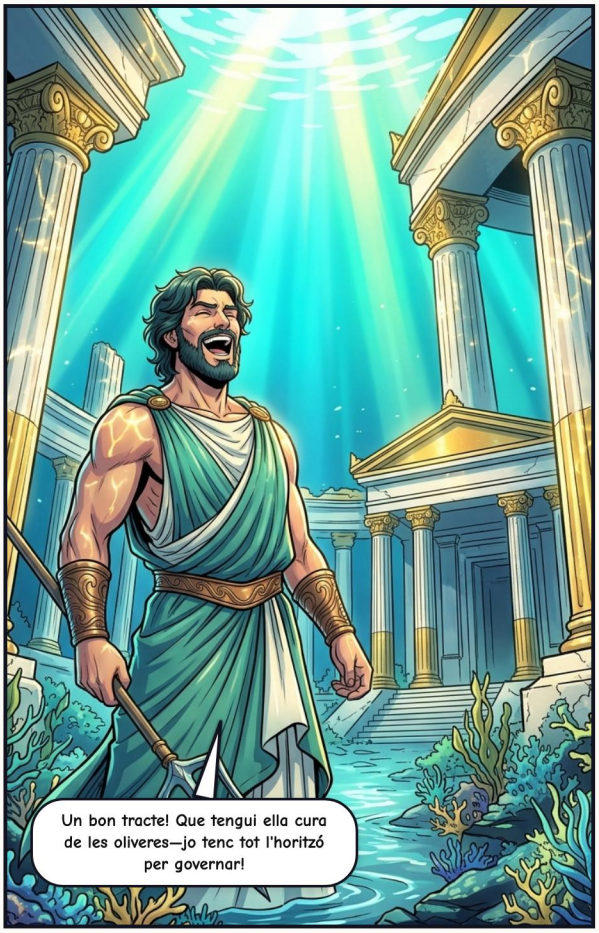
Un bon tracte! Que tengui ella cura de les oliveres—jo tenc tot l'horitzó per governar!

ACTE VI — LA MAR RECORDA

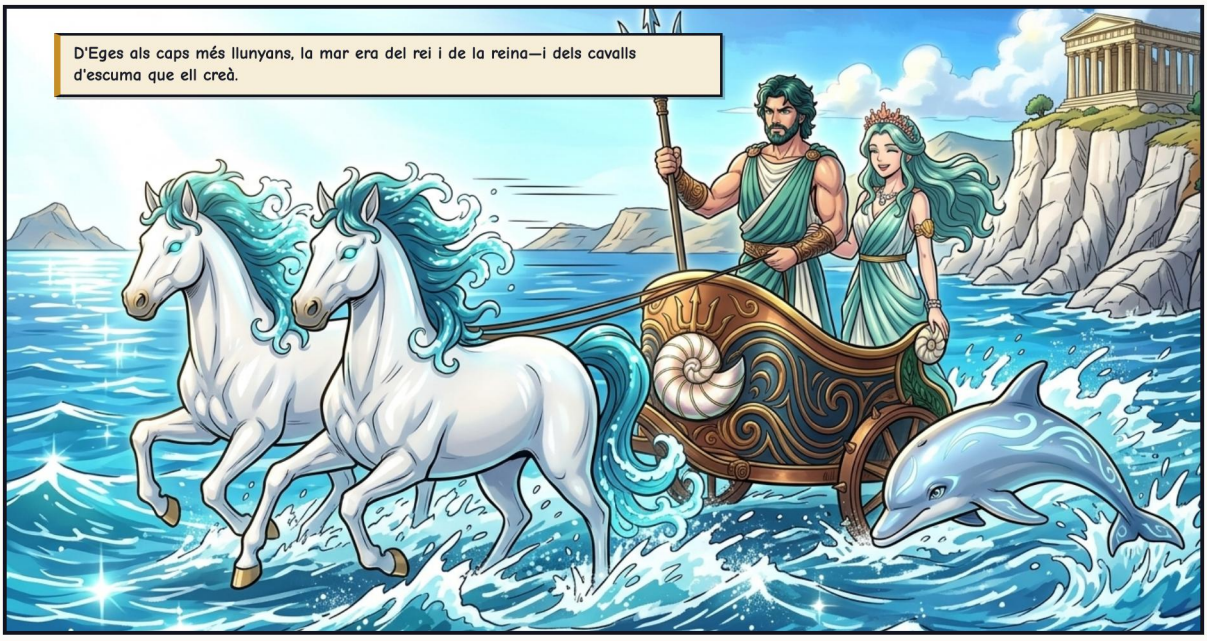

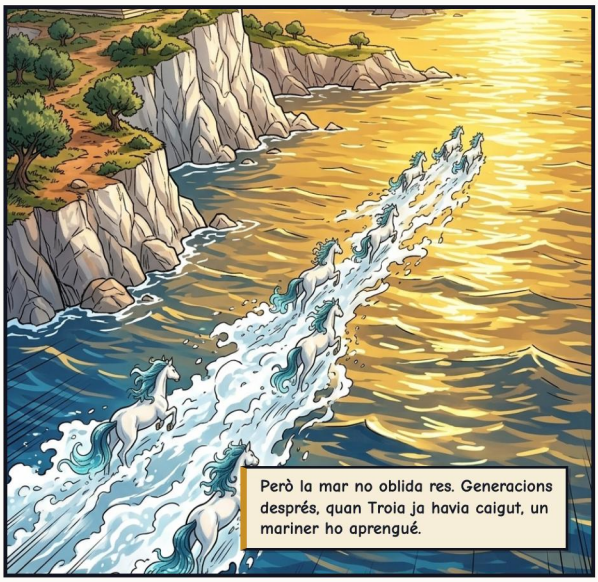

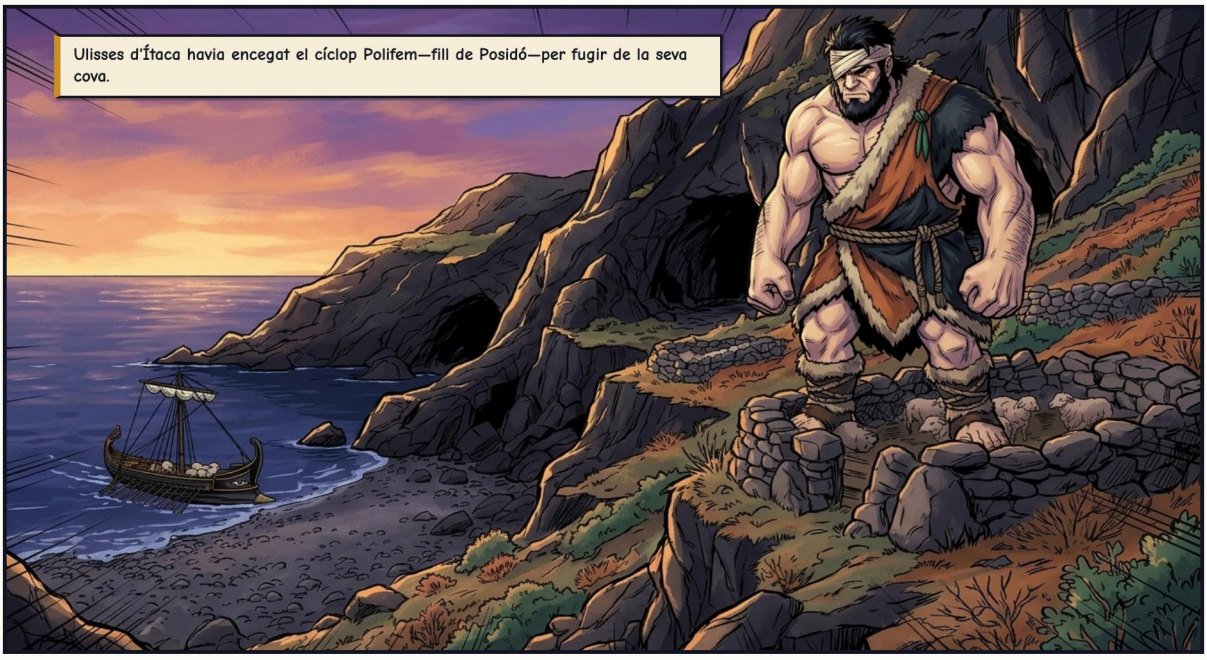
Ulisses d'Ítaca havia encegat el cíclop Polifem—fill de Posidó—per fugir de la seva cova.

CÍCLOP! SI QUALCÚ ET DEMANA QUI ET LLEVÀ L'ULL—FOU ULISSES, DESTRUCTOR DE CIUTATS, FILL DE LAERTES, D'ÍTACA!
Un mariner: «Calla! Sentirà on som!»

CRA-BUUUM!

Escolta'm, Posidó de cabells foscos, que sostens la terra! Si soc ver fill teu, que Ulisses no torni mai a ca seva.
O, si hi ha d'arribar—que hi arribi tard, tot sol, en nau estrangera, i trobi desgràcies a ca seva.

I el déu de cabells foscos el sentí.

Anys després, perdudes totes les naus i tots els companys...
Així que els déus canviaren d'idea mentre jo era fora. Ja és quasi a ca seva. Encara no.

CRRRAC!

Atena fermà els vents. Però no li tocava a ella acabar amb el rancor de la mar.

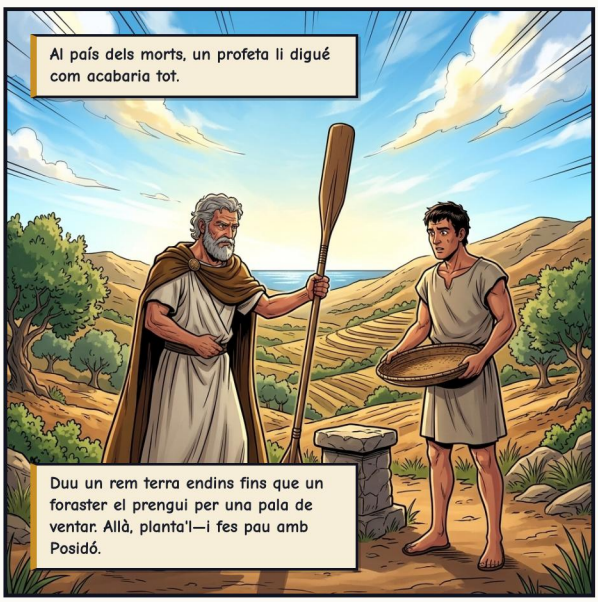
Al país dels morts, un profeta li digué com acabaria tot.
Duu un rem terra endins fins que un foraster el prengui per una pala de ventar. Allà, planta'l—i fes pau amb Posidó.

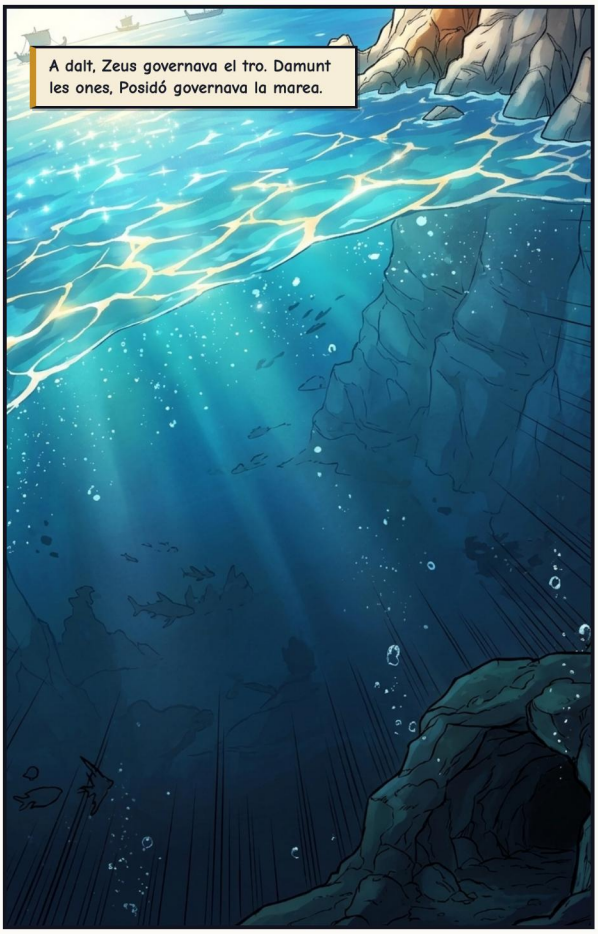
A dalt, Zeus governava el tro. Damunt les ones, Posidó governava la marea.

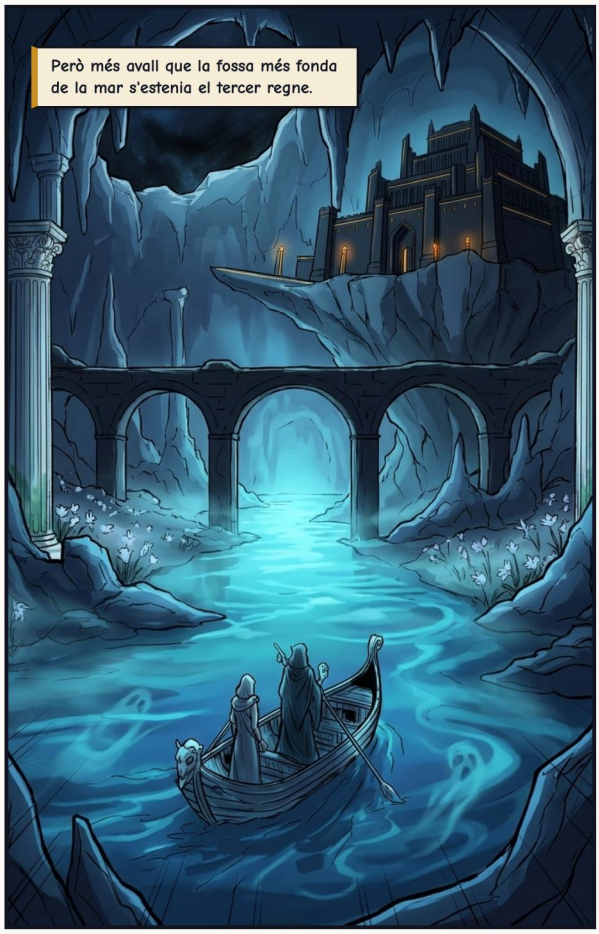
Però més avall que la fossa més fonda de la mar s'estenia el tercer regne.

Que els meus germans es quedin la llum. Qualcú ha de guardar l'equilibri aquí davall.

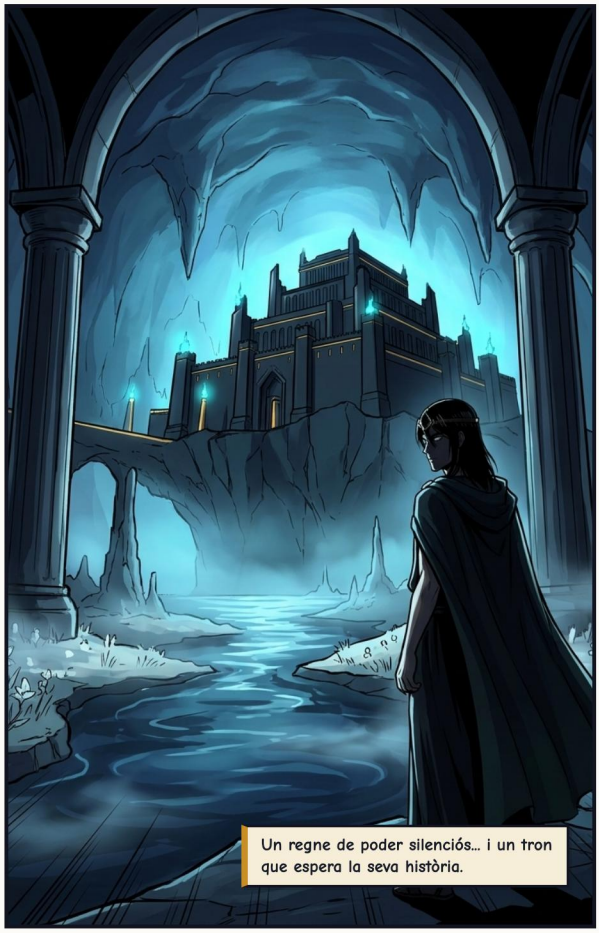
Un regne de poder silenciós... i un tron que espera la seva història.

La mar recorda cada jurament—i cada mariner que gosa desafiar l'horitzó.
Fi del Llibre II · Al pròxim llibre: Hades, El Tron de les Ombres

COLOFÓ

Posidó: Senyor de les Profunditats

Déus de l'Olimp: Mitologia Grega

FONTS CLÀSSIQUES

Apol·lodor (Biblioteca 1.2, 3.14); Homer (Ilíada 13, 15; Odissea 1, 5, 9, 11); Higí (Astronomia 2.17); Varró citat per sant Agustí (La ciutat de Déu 18.9); Virgili (Geòrgiques 1); Heròdot 8.55; Pausànias 1.26. La doma de la mar, el cavall nat de l'escuma, el pacte d'Atena a Súnion i la família de pescadors són creació de la sèrie.

Relat adaptat lliurement a partir de les fonts clàssiques de la mitologia grecoromana, en domini públic.

EDICIÓ I IL·LUSTRACIONS

Adaptació, curadoria i edició: Guillem Cantallops Ramis. L'adaptació al còmic i les il·lustracions s'han creat amb intel·ligència artificial; no es reclama dret d'autor sobre les imatges generades automàticament.

LLICÈNCIA

L'edició, els textos adaptats i les traduccions es comparteixen sota llicència CC BY-NC-SA 4.0 (Reconeixement – NoComercial – CompartirIgual).

https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.ca

OBRA EN CURS I COMENTARIS

Aquest còmic forma part d'una col·lecció en revisió. Si hi trobau alguna errada o voleu enviar comentaris, escriviu-nos indicant la versió de baix.

https://olimp.talaiot.net · olimp@talaiot.net

Versió 1 · 2026-11-26

02-poseidon_ca.pdf